

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sancti Agobardi Archiepiscopi Lvgdvnensis Opera

Sancti Agobardi Archiepiscopi Lvgdvnensis Opervm ...

Agobardus <Lugdunensis>

Parisiis, 1666

Ad Librvm De Correctione Antiphonarii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14657

synodus Laodicensis, indignum majestate Dei credens, si aliis quàm sacrorum librorum verbis Deum laudaret populus Christianus.

NIHIL POETICE COMPOSITVM] Censet Agobardus, levia carmina, & faciles versus, cujusmodi sunt quæ moteta hodie dicimus, non esse canenda in Ecclesia. Neque Agobardo solùm displicuit usus ille. Displicuit enim etiam magno viro Gulielmo Durandi Episcopo Mimatensi; cujus hæc sunt verba ex libro secundo de modo generalis Concilij celebrandi cap. XIX. *Videretur valde honestum esse quòd cantus indevoti & inordinati motetorum & similium non fierent in Ecclesia, cum reproberetur XCII. Di. Cantores.* Verùm durat adhuc in Ecclesia mos ille, quem tolli abolerique debere senserunt magni illi viri. Quid enim vulgatius, quàm ut levia carmina, & modulationi apta, cantentur in Ecclesia? Neque id tantùm aliquoties, ut casus videri possit; sed vertente anno quolibet, in die natali Domini nostri Iesu Christi. Vnde & carmina illa recepto jamdiu vocabulo nominantur *Noëls*, id est, *Natalia carmina.*

AD LIBRVM

DE CORRECTIONE ANTIPHONARII.

CAP. I.

CANTORIBVS ECCLESIAE LVGDVN.] His commendatio accessit ex cura Leidradi: qui, ut ipse ad Karolum Magnum scribit, tanta cura procuravit sacra ministeria in Lugdunensi Ecclesia, ut etiam haberet scholas cantorum, ita eruditorum, ut alios etiam erudire possent.

CAP. III.

AVT BLASPHEMA] Fuere qui Agobardum nimia in hoc argumento scrupulositatis arguerent, damnantem nimis facilè nonnullas Antiphonas, nonnullaque Responsorialia, quæ licèt ex sacris libris desumpta non sint, pia tamen potius sunt quàm impia. Et audio easdem antiphonas, quas heic damnat Agobardus, he-

die quoque extare in Breviario Lugdunensi. Certè extant in Breviario Ecclesiæ Parisiensis. Vnde constat, res semel receptas in Ecclesia, non facillè mutari, cautòsque in his rebus debere esse Pontifices, ne ministerium eorum vituperetur. Quidni? quandoquidem & Agobardi cura irrita fuit. Sic Urbanus VIII. hymnos correxit. Et tamen semper hymni antiqui canuntur in Ecclesia, neque hætenus inventus est quisquam qui notas apponeret hymnis ab Urbano correctis.

CAP. VII.

INTROIUIT PER AVREM VIRGINIS] Mutata sunt verba istius Responsorij in posterioribus editionibus Breviarij Parisiensis, ubi sic hodie legitur: *Descendit de cælis missus ab arce Patris, introiuit per virginem matrem in regionem nostram, indutus stolam purpuream, & exiit per clausam portam, lux & decus uniuersa fabrica mundi.*

CAP. XI.

IN CONCILIO AFRICANO] Extat hic canon in Concilio Africano cap. LXX. & in Codice Canonum Ecclesiæ Africanæ Tit. CIII. Sed utrobique diversus est paulò ab editione Agobardi. Sic enim illic legitur. *Placuit etiam hoc, ut preces, quæ probatæ fuerint in Concilio, siue prefationes, siue commendationes, seu manus impositiones, ab omnibus celebrentur, nec aliæ omnino contra fidem preferantur, sed quæcunque à prudentioribus fuerint collectæ, dicantur.*

SIMPLICITATE] In manuscripto legitur *inplacitate*. pro quo Massonus edidit *imbecillitate*. Nos verò reposuimus *simplicitate*, ut res postulare videbatur.

CAP. XV.

GREGORII NOMEN TITVLVS] Extat enim inter opera sancti Gregorij Papæ Antiphonarius siue Gradualis liber ordinatus per circulum anni. Verùm hunc librum non esse Gregorij contendit Agobardus. Nisi si reuera Gregorij erat, sed corruptus tractu temporis.

CAP. XIX.

LIBRVM MYSTERIORVM] id est, Librum Sacramentorum. de quo libro suprà diximus ad caput XXX. libri de imaginibus.

HVMANIS FIGMENTIS] Ad ea fortassis ipsa, quæ heic culpat Agobardus, respiciebat Alcuinus,

quum hæc ad fratres Lugdunenses scriberet in epistola
 LXIX. *In ecclesiasticis officijs inauditas priscis temporibus
 traditiones nolite diligere.*

AD LIBRVM

ADVERSVS AMALARIVM.

MOnuimus jam ad librum de divina psalmodia, li-
 bro isto Agobardum talione remordere Amala-
 rium. Neque sententiam muto. Porrò nunc primùm
 editus est hic liber ex veteri codice MS. viri clarissimi
 Petri Marnæsi Senatoris Gratianopolitani, ceu dictum
 est in Præfatione. Neque est in eo aliquid valde notatu
 dignum.

AMALARIJ ABBATIS] Ita disertè codex ve-
 tus. Quod confirmatur auctoritate perantiqui codicis
 Bibliothecæ Thuane, in quo continentur ejuldem Ama-
 larii libri de divinis officiis. In codice itaque illo sic le-
 gitur: *Thomus Amallarij Abbatis de divinis officijs. Item:
 Continentia secuturę causa Amalharij Abbatis scriptionis
 de officiis divinis incipit.* Itaque querendum est, cujus
 monasterij Abbas fuerit. Alibi vocatur Chorepiscopus.
 Extat enim in bibliotheca monasterij Epternacensis in
 Ducatu Luxemburgico vetus codex MS. his sexcentis
 annis non scriptus, ex quo ista descripsit R. P. Alexan-
 der Vvilthemius è Soc. Iesu, Lutetiámque misit ad
 R. P. Philippum Labbeum, qui mecum lubenter pro
 amicitia nostra communicavit. *Incipit liber officialis
 Amelarij Corepiscopi, id est, de ecclesiastico ordine ceteris-
 que officijs, quatuor libri, ad Hludovicum Imperato-
 rem.* Porrò, præter edita Amalarij opera, extant Lu-
 tetiæ in duobus pervetustis codicibus Bibliothecę sancti
 Germani à Pratis quinque illius epistolæ, quæ brevè
 prodibunt in lucem in Tomo VII. Spicilegij Domni
 Luca Dacherij. Prima est ad Hieremiam Archiepisco-
 pum Senonensem, de nomine Iesu, quomodo scribi de-
 beat. Item responsio Hieremiæ Archiepiscopi. Secun-
 da, ad Ionam Episcopum Aurelianensem, de eadem
 causa. Item responsio Ionæ. Tertia ad Rantgarium
 Episcopum Noviomensem, quomodo intelligenda sunt
 illa verba ex Evangelio: *Hic est calix sanguinis mei no-*